

Skön Särlin

Det var en ung sjö-man, i-från Da-larna han kom, han
fri - a' till en jung - fru, skön Sär-lin het-te hon Hennes
tan-kar var fri-mo - diga, hennes hjär-ta det var stolt, när
hon sina ö-gon fäs-ta - de upp-å en ung sjö-män

Utskrivet av Stefan Lindén 110422

1. Det var en ung sjöman,
ifrån Dalarna han kom,
han fria' till en jungfru,
skön Särlin hette hon
Hennes tankar var frimodiga,
hennes hjärta det var stolt,
när hon sina ögon fästade
uppå en ung sjöman

2. "Skön Särnin, skön Särnin,
skön Särnin", sade han,
"ditt unga falska hjärta
har satt mitt liv i brand
Men om ditt falska hjärta
en gång skall ändra sig,
så får du säkert ångra,
vad ont du gjort med mig"

3. "Nej, aldrig tar jag dig
och ej heller någon ann,
fast jag dig haver älskat,
du hurtige sjöman
Håll upp med din inbillning
och far nu blott din kos,
tro aldrig att jag gifter mig
med någon sjömatros"

4. När sju år voro gångna,
ja, gångna runt omkring,
då faller lilla Särnin
i febersjukdom in
Den sjukdomen var blandad
med kärlek och stor sorg,
hon kom ihåg den sjöman
hon en gång gett en korg

5. Så tager hon av handen
gullringar en, två, tre:
"Tag dem, du stolte sjöman,
till en åminnelse
Jag får ej länge leva,
jag får dig aldrig se,
nu lägges jag i graven,
i graven blott för dig

6. Adjö min hulda fader,
adjö min hulda mor,
adjö min hulda syster
och så min lille bror
Adjö till varje sjöman,
som har ett hurtigt mod,
och våga vill sitt unga liv
på sjö och saltan flod"

7. När åtta år var gångna,
då Särilin döder var,
stod åtta raska sjömän
allt omkring Särilins grav.
"Härunder vilar Särilin,
som förr har varit min,
hon vilar nu i graven,
i graven blott för mig"